USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce **Ing. R. B.**, proti žalovanému **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2002,

takto:

Věc se postupuje Krajskému soudu v Brně, který se určuje příslušným věc projednat a rozhodnout.

Odůvodnění

Rozhodnutím ze dne 21. 10. 2002 zamítl žalovaný žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 39 odst. 1 a § 44 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, a ve smyslu Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Rakouskem. V souladu s tehdy účinnou právní úpravou byl žalobce poučen o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek a domáhat se přezkoumání rozhodnutí soudem ve správním soudnictví podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu a to buď přímo příslušnému Městskému soudu v Praze nebo prostřednictvím České správy sociálního zabezpečení. Žalobce svým podáním ze dne 2. 12. 2002, předaným k poštovní přepravě dne 4. 12. 2002, podal prostřednictvím žalovaného proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek, jímž se domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí soudem ve správním soudnictví. Žalovaný opravný prostředek žalobce spolu se svým vyjádřením předložil dne 31. 1. 2003 Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud není k projednání věci příslušný.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona š. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2003, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným správním orgánem v oblasti veřejné správy. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se řídí ustanoveními části třetí hlavy druhé dílu 1 s. ř. s. Týmž dnem (tj. 1. 1. 2003) nabyl účinnosti i zákon č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního, jímž byl v části patnácté čl. XV novelizován zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Dosavadní znění § 89, jež umožňovalo podat proti rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění opravné prostředky, bylo touto novelizací nahrazeno zněním nového obsahu a na přezkoumávání rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění se tak vztahuje obecná úprava soudního řádu správního pro řízení o žalobách proti rozhodnutí

správního orgánu, podle níž jsou rozhodnutí správních orgánů ve správním soudnictví zásadně přezkoumávána pouze na základě žalob podaných proti rozhodnutím správních orgánů po vyčerpání opravných prostředků v řízení před správním orgánem.

Žalobce v souladu s dřívější právní úpravou podal proti napadenému správnímu rozhodnutí opravný prostředek který byl doručen žalovanému dne 27. 12. 2002, do doby nabytí účinnosti s. ř. s. však nebyl předložen k soudu a řízení bylo zahájeno až po účinnosti nové právní úpravy. Žalobcův návrh je proto třeba posuzovat v intencích části třetí hlavy druhé dílu 1 s. ř. s.

Podle § 3 odst. 1 s. ř. s. ve správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy (Městský soud v Praze) a Nejvyšší správní soud. Věcná příslušnost soudu se řídí ustanovením § 7 odst. 1 s. ř. s. podle něhož nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Věcná příslušnost Nejvyššího správního soudu by tedy byla dána jen tehdy, pokud by tak výslovně stanovil soudní řád správní nebo zvláštní zákon, v projednávané věci tak tomu není.

Byl-li podán návrh ve věci správního soudnictví u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému (§ 7 odst. 5 s. ř. s.).

Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má žalobce bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. Příslušnost soudu v projednávané věci takto určit nelze, neboť žalobce má bydliště v zahraničí a ani se nezdržuje v obvodu některého z krajských soudů.

K projednání žaloby je dána pravomoc soudů České republiky, chybějí však podmínky místní příslušnosti. Soudní řád správní nestanoví, jak v takovém případě postupovat a který soud by měl věc projednat a rozhodnout o ní. Nejvyšší správní soud proto za použití § 64 a § 3 odst. 1 s. ř. s. přiměřeně použil ustanovení § 11 odst. 3 občanského soudního řádu a svým rozhodnutím určil Krajský soud v Brně soudem, který věc projedná a rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2003

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu